

Vatican hiện rất quan tâm đến tình trạng của các nước cộng sản và đang tìm cách xây dựng lại một Giáo Hội đích thực của mình. Những tội của chế độ cộng sản còn đáng lo ngại với những anh hùng trẻ trung của nó với mọi mặt của nó từ tính thiện, từ văn hóa, giáo dục, tôn giáo, xã hội đến kinh tế, chính trị... đang là những câu hỏi không chỉ của những vị lãnh đạo Giáo Hội tại những nước cộng sản. Ở đây xin chỉ bàn về những tình hình một cách tổng quát đưa vào những nhận xét của các giám mục Đông Âu để trình bày tại hội nghị ở thủ đô Croatia mới đây, rồi từ đó rút ra một vài nhận xét / bài học cho Giáo Hội Việt Nam[1].

HỘI NGHỊ ZAGREB: Những di sản của Công Sản

“Những vết thương và đau khổ do chế độ nghĩa cộng sản gây ra hiện vẫn còn tồn tại và đang đau đớn dằn vặt những con người và xã hội nơi những quốc gia đã một thời phải sống sau bức màn sắt”.

Đó là thông điệp của các giám mục Đông Âu đã đưa ra tại cuộc họp chuyên đề ngày 11-2-2009 tại Zagreb, thủ đô Croatia: “Sự mất mát của Giáo Hội ở những nước Trung-Đông-Âu 20 năm sau khi chế độ cộng sản sụp đổ: 1989-2009”.

Đây là hội nghị chuyên đề thứ ba tiếp theo hai hội nghị trước ở Budapest năm 2004 và ở Prague năm 2007 với cùng một chủ đề như vậy kể từ khi bức tường bá linh sụp đổ vào năm 1989.

Đức Hồng y TGM Zagreb Josip Bozanic, phó CT/HĐGM Âu Châu là chủ tịch hội nghị đã mời 13 giám mục đại diện HĐGM Âu Châu tham dự / chia sẻ ý kiến tại hội nghị.

Ngày khai mạc Hội Nghị cũng là ngày kỷ niệm Đức HY Alojzije Stepinac được phong Á Thánh. Các đại tài liệu luận cũng được biết chú trọng vào những tàn tích tinh thần do cộng sản để lại và những di sản của các vết tích vì đạo đức và trào cộng sản.

Trong bài kết thúc hội nghị, Đức HY Bozanic đã ví “niềm tin của Đức HY Stepinac và của các vết tích vì đạo khác nhau là kết quả của những khổ đau, những nhún nhường, những can trường, cộng

quyết không lùi bước trước những công hình, áp đặt và d&ng t&ng t&ng bù đắp y m&u mô thâm độc của kẻ d&ng”.

Ngài bình luận:

- “B&ng màn s&ng t&ng là hình &nh của h&ng thù, chia rẽ, đ&ng v&ng, ngăn cách và v&ng k&ng. Nó đ&ng c&ng đ&ng nên b&ng con ng&ng i v&ng i ch&ng tr&ng ng&ng ngăn c&ng n con ng&ng i đ&ng n v&ng i con ng&ng i. Ch&ng tr&ng ng&ng đó còn thâm độc hơn nhiều nữa là ngăn c&ng n con ng&ng i h&ng ng v&ng Thiên Chúa và nh&ng n bi&ng t&ng tình th&ng ng yêu của Ngài”.

- “Khi mà con ng&ng i –ĐHY nói tiếp- đ&ng nên b&ng t&ng ng&ng ngăn cách đó thì Thiên Chúa &ng gieo h&ng t&ng gi&ng ng nh&ng nh&ng t&ng ng ph&ng m&ng của đ&ng i s&ng ng và cho phép nó ch&ng t&ng đi..... Và rõ ràng là khi ng&ng i ta c&ng tình c&ng m&ng n s&ng s&ng ng, bi&ng n đ&ng t&ng lành thành s&ng i đá thì chính đ&ng t&ng đó &ng phát sinh ra hoa trái”.

.... CHO Đ&NG BÂY GI&NG

Đ&ng H&ng Y báo đ&ng: “M&ng dù chúng ta có c&ng m&ng t&ng ng là h&ng th&ng ng cai trị của ch&ng nghĩa c&ng s&ng n đã tan vỡ, ng&ng không còn ho&ng t&ng ng v&ng i nh&ng ng hình th&ng c&ng nh&ng tr&ng c&ng kia nữa, nh&ng ng nó đã bi&ng n hình đ&ng i đ&ng ng thay cách, trong khi môi tr&ng ng, đ&ng t&ng ng là n&ng i con cháu chúng ta / th&ng h&ng tr&ng ph&ng i sinh ra và hít th&ng đ&ng s&ng ng đã b&ng chúng làm nhi&ng m&ng đ&ng c&ng v&ng y b&ng n r&ng i”.

Th&ng c&ng v&ng y, m&ng t&ng trong nh&ng ng th&ng c&ng m&ng c&ng mà đa s&ng các h&ng i th&ng o viên &ng u ý các giám m&ng c&ng là cho dù ch&ng nghĩa c&ng ng s&ng n đã x&ng p&ng đ&ng, nh&ng ng “c&ng u trúc của nó v&ng n còn t&ng n t&ng i c&ng v&ng &ng p&ng pháp &ng n t&ng pháp, c&ng v&ng kinh t&ng, giáo đ&ng c&ng &ng văn hóa” và đ&ng c&ng bi&ng t&ng “ cung cách suy t&ng của con ng&ng i, tâm tình đ&ng i x&ng v&ng i nhau, nh&ng ng bi&ng n c&ng, hi&ng n t&ng ng &ng quá kh&ng v&ng n âm th&ng m&ng n nấu đ&ng i b&ng c&ng màn che th&ng m&ng kín g&ng i là ‘yên &ng ng’ “.

Đ&ng h&ng ng y đ&ng t&ng câu h&ng i và &ng u ý m&ng i ng&ng i, nh&ng t&ng là nh&ng ng v&ng có trách nhi&ng m&ng trong Giáo h&ng i đ&ng tìm hi&ng u lý do h&ng u có ph&ng ng cách s&ng a ch&ng a.

- “V&y thì làm sao có thể c&t nghĩa đ& c hi&n t&ng là đã 20 năm sau khi ch& đ& c&ng s&n x&p đ& mà ng& i ta v&n không dám nhìn nh&n s& th&t, ch&ng h&n nh& Croatia ng& i ta v&n né tránh không dám nói đ&n ĐHY Stepinac?”[2]

Ngài ti&p t&c bình lu&n:

- “Nh&ng con cái c&a đ&i trá đã thu nh&t t&ng m&nh v&n, y&u t& nh& c&a “B&c Màn”, l&i đ&ng đó đ& n nấu và làm thành m&t l&p s&ng mù bao ph& s& th&t v& c& cá nhân l&n c& quan t& ch&c. Nh& b&c màn còn sót l&i đó ng& i ta l&i reo m&m m&ng chia r& và nghi ng&.”

Đ&c H&ng Y Bozinac nói ti&p:

- “S& th&t là b&c màn s&t đó đã h& xu&ng r&i, h& th&ng c&ng s&n đã tan v&, nh&ng nh&ng m&nh nh& c&u k&t nên nó v&n còn t&n t&i l&i r&t ngoan c&, luôn luôn c& v& cũng cùng một lo&i đ&i trá, sai lạc, b&a đ&t không ch& v& m&t chính tr& cùng nh&ng t&ng quan liên h& v&i quá kh&, mà c& v& giáo đ&c, khoa h&c và gi&ng hu&n”.

Ngài cũng báo đ&ng “Hãy coi ch&ng nh&ng lo&i tuyên truy&n qu&ng bá rùm beng ti&n h&u b&t nh&t v& l&ch s&, kh&o c& v& loài ng& i, nh&t là v&n đ& đ&i s&ng con ng& i và gia đình xã h&i.”

Ngài nh&n nh&:

- “Chúng ta s& không bao gi& đ&ng ý hay cho phép t&o b&t c& m&t &nh h&ng chính tr& nào liên quan đ&n nh&ng v&n n&n trên, b&i vì đó không ph&i là v&n đ& đ& con ng& i đ&ng ý hay không mà đó chính là trung tâm đ&m c&a s& th&t mà chúng ta là ngu&n g&c”.

M&t v&n n&n n&a mà Đ&c H&ng Y nh&c t&i là v&n đ& hi&p thông gi&a các Giáo h&i, m&t s& hi&p thông mà nh&ng tay g&i là “siêu lý t&ng c& g&ng phá v&, ngăn cách” nh&ng tín h&u & ph&ng Đông v&i nh&ng tín h&u ph&ng Tây. Ngài kêu g&i nh&ng ng& i hi&n di&n “đ&ng quên r&ng các Giáo H&i trong th& gi&i t& do luôn luôn y&m tr& chúng ta r&t m&nh m& và đ&c l&c, b&i vì nh& s&

hiệp thông, thông nhứt và đoàn kết đó mà Giáo hội đã tiến những bước tiến to đùng vĩ đại”.

Trong một lúc khác Đ&c H&ng y Bozanic đã lưu ý mọi người: Đây là lúc “phải rao truyền Tin Mừng một cách mới mẻ và can đảm hầu u khôi phục lại căn gốc Kitô giáo thực sự của chúng ta, là lúc chúng ta phải trả lời / đáp lại những thách đ& và khiêu khích của những người chống truyền thuyết loani suy và nhất là tính đ&c đoán của những người chống truyền thuyết t&ng đ&i”.

Các Giám Mục cũng đã nhắc mọi người nên để ý đến những thách đ& và đòi hỏi của việc toàn cầu hóa, để o đ&c sinh học, khoa học kinh học, văn đ& di dân và việc thi&t lập một trật t& mới thi&gi&i không kém gì việc bố o và t& do lập &ng tâm và những lý t&ng mới, nhất là những lý t&ng liên quan đ&n đ&i sự &ng con người và gia đình.

KHÔI PH&C L&I QUÁ KH&

Văn phòng thi& ký của Đ&c H&ng y chống &ch hội &ng đã đ&a ra một lo&i kêu g&i: “Ch& đ&c &ng s&n đã qua đi, những tàn đ& của nó vẫn tồn t&i cùng với những vết th&ng vết n&nh h&ng sâu đ&m trên con người và xã hội. Vì vậy cần phải có sự phù trợ giúp đ& của Thiên Chúa và Giáo Hội để những vết th&ng đ& vết &y mau đ&c hàn g&n lại”.

T&t cả các nhóm thi&o luận đều đ&c bi&t chú ý đ&n sự cần thi&t phải có Giáo hội giúp đ& hầu khôi đ&ng lại “Kỷ &c Lịch S&” với những năm tháng đ&i &ch đ&c &ng s&n đ& chỉ n& đ&u &ng lại phong cách và khuynh h&ng “& quên lịch s&”, “NÍN L&NG DĨ V&NG”, không muốn nói đ&n, nhắc lại những sự việc, những biến cố đã th&c sự xảy ra, nhất là với những vết vì đ&o đã hy sinh mạng s&ng trong ngục tù hay đ&i &ch hình th&c nào khác vì con người, vì Chúa và Giáo Hội.

Một đ&c bi&t nữa là nhu cầu gi&i trợ, cần phải đ&c giúp đ&, h&ng đ&n đ& chúng “nh&n bi&t ra lịch s& đích th&c” và “luôn luôn ghi nh& trong tâm kh&m mình những vết đã ‘vì Ni&m Tin, vì Chúa, vì Con Người’ mà hy sinh mạng s&ng”.

Sau cùng các Giám mục đã quy&t đ&nh t& &ch một Hội &ng với Lịch S& để thi&o luận và đ&i sự &ng của Giáo Hội và những việc làm của giáo dân trong thi&i kỳ &ng s&n.

MỘT VÀI NHẬN XÉT GÓP Ý

Qua nội dung của Hội Nghị, chúng ta thấy những nhận xét của Đ&c Hội nghị Bozanic và giáo dân đã mô&t th&i s&ng đ&i ch& đ& cộng s&n cũng không khác những gì mà chúng ta thấy ở Việt Nam chúng ta bây giờ. Điều đó cũng dễ hiểu, bởi vì cộng s&n thì dù ở Đông hay Tây hay Á cũng cùng theo mô&t đ&ng l&i nh& nhau. Đó là đ&i trá, h&n thù, chia rẽ và v& k&. Và, tôn giáo là thu&c phi&n mê hoặc con người, c&n ph&i tiêu diệt.

Cộng s&n dạy con người gian dối. Gian dối với chính mình và với người. Đối với cộng s&n, không ai có quy&n nghĩ và hành đ&ng khác với đ&ng l&i, lập tr&ng của bác và đ&ng. Nghĩ khác, làm khác với đ&ng và nhà n&c là ph&i bỏ tiêu diệt. Do đó muốn s&ng thì ph&i nói dối, làm gian theo đúng l&i bác, đ&ng và nhà n&c cho dù có trái với l&ng tâm, ý nghĩ của mình.

Cộng s&n không nhân nhượng với kẻ thù. Họ quan niệm “giết là m&n còn h&n tha là m&n”. Ai cũng biết câu nói ghê r&n của người cộng s&n trong đ&u t& c&i cách ru&ng đ&t: “Đào t&n g&c Tróc t&n r&...”, nghĩa là không đ& sót mô&t tên c&ng hào ác bá ác ôn nào. Hãy nhìn những gì xảy ra ở miền nam Việt Nam sau 30-4-75 thì rõ. Những người lính VNCH đã chết, có muốn mộ&yên mộ& đ&p cũng không xong. Mô&t cái bia k& niệm của những người v&t biên chết trên đ&ng t&n n& những n&i xa xôi mãi t&n Nam Đ&ng cũng không đ&c phép t&n t&i....[3]

T& đ&i trá, h&n thù đi đ&n v& k& qu& không xa. Con người s&ng trong xã h&i cộng s&n chỉ biết có mình, chỉ lo cho mình đ& s&ng còn, bởi l&ng người cộng s&n bu&c m&i người ph&i t& ki&m tho&, t& cáo nhau đ& tr& thành người g&i là “công dân t&t”. Con người không còn tình người n&a, h&t c& luân th&ng đ&o lý, l& phép đ&i. Mô&t ông b&n ở Việt Nam thăm gia đình, ông đã c& g&ng hòa đ&ng đ& không ai nh&n ra ông là “vi&t kiều”, những v&n b& l& t&y ngay ở Saigon. Tại sao?

- Bà bán cho tôi ly café.
- Bà chỉ quán đem ly café ra cho ông b&n.
- Cám ơn bà chỉ.
- Ông là vi&t kiều phải không? Bà chỉ hỏi.
- Sao mà bà biết?
- Bởi vì ông biết “cám ơn”. Ở đây có ai cám ơn ai bao giờ đâu!

Một câu chuyện xảy ra ở Hà Nội:

Lần đầu tiên mới tới Hà Nội, tôi không biết bao giờ khi tìm nhà của một người quen làm trưởng khu phố văn hóa. Thấy có một đứa trẻ đang nô đùa ngoài ngõ, tôi hỏi:

- Này, các cháu có biết nhà ông xã trưởng khu phố văn hóa ở đâu không?

Một đứa trẻ trai, trẻ trên dưới 10 tuổi, ngẩng nhìn tôi bằng đôi mắt xồm xồm, ranh mãnh, đáp gọn lẹ:

- Biết, nhưng đeo chó!

Tôi liền đi sâu vào ngõ văn hóa, gặp một thanh niên hỏi:

- Anh ơi, anh có biết nhà ông trưởng khu phố văn hóa này ở chỗ nào không anh?

Gã trẻ tuổi này chần chừ thêm dăm giây rồi tôi, trẻ rồi cũng lắc:

- “Đeo biết”.

Khi gặp ông trưởng khu phố văn hóa, tôi đem chuyện này kể cho ông ta nghe với lời than thở:

- “Anh ơi, các bác phụ huynh ở đây đã không dạy dỗ con em hay sao mà để chúng nó ăn nói vô lễ người khách lạ thô bỉ đến thế anh?”!

Chàng cũng suy nghĩ gì, ông trưởng khu phố văn hóa đã thu mình ngay:

- “Có dạy dỗ chứ, nhưng chúng nó đeo nghe!”

Lúc này có cô con gái của ông bên tôi là cô giáo dạy môn văn và đi dạy và tôi đem chuyện ra kể. Thay vì trẻ rồi trẻ tiếp cho tôi, cô giáo xin phép thuật lại một chuyện như sau:

Hôm nay cháu gái ông bài văn, có điểm khá thành tích anh hùng và dũng cảm của nhân dân ta đánh giặc Tây, đánh nhào M, v.v.... Cùng cháu kêu một em học trò trai lớn nhất lớp, báo nó viết nghĩa hai chữ “dũng cảm” là gì. Nó đứng lên suy nghĩ một lúc rồi đáp gọn lẹ:

- Nghĩa là..., là... đeo s.

Sau đó cháu rồi có cuộc tiếp xúc với ông trưởng giáo dục và đào tạo, liền đem chuyện thế này kể cho ông trưởng hiểu hai chữ «dũng cảm» là «đeo s» cho ông nghe. Nghe xong, ông trưởng vỗ đùi đấm chiêu, ra đi suy nghĩ mung lung lăm. Cùng ông nghiêm nghị nhìn cháu rồi gật gù như một triết gia uyên bác và khám phá ra một chân lý, chậm rãi đáp:

- Ờ, mà nó viết nghĩa như thế cũng đeo sai!....

Đấy, bây giờ luân lý đạo đức của con người đời này là như thế đấy. Rồi đây các thế hệ trẻ miền Nam cũng vậy thôi. Làm sao tránh được [4].

Đó, phải chăng con người đã sinh ra rồi từ từ dần dần đã phải hít thở cái không khí đã bị nhiễm độc.

Một câu chuyện khác do chính người viết chuyện kể khi còn trong trại tù cộng sản. Một hôm mẹ anh em tù người nói chuyện với anh quản giáo. Anh quản giáo khoe:

- Tôi sắp được đi nghỉ phép về Bắc một tháng. Đã gần 30 năm xa nhà vào Nam chưa bao giờ được đi phép, nay hòa bình rồi mới được đi đây.
- Chà! –mẹ anh em tù đứng lên tiễn người lâu ngày rồi, vậy, chắc khi gặp lại chắc hẳn phải vui lắm phải không anh?
- Ờ vậy chứ! đâu có được. Mẹ ngày đứng, tôi còn phải nghe ngóng xem với tôi nó thế nào chứ đâu có bằng chắc tự nhiên nhẩy vào gặp người với nó ngay được chứ!!

Con người trong xã hội cộng sản có ai tin ai đâu. Chắc có nghi ngờ, vậy không. Vì thế đâu còn tình yêu thương nhau.

Một ông bạn với Việt Nam chưa, vì sắp hết hạn giấy thông hành Visa / Passport nên gọi bà con và ông anh rồi gọi họ. Sau hẳn một tuần đi chơi khắp Trung Nam Bắc, trở về khi trở lại Hoa Kỳ, anh bạn xin bà con cho lại cái Visa, nhưng ông anh rồi và bà con nhất định đòi chuộc lại với giá 5,000 dollars. Cũng may ông bạn đó còn tiền nên cần rằng nộp cho bà con để lấy lại giấy thông hành.

Biết bao nhiêu đứng chờ ở ngoài tai gai một xẩy ra hàng ngày trong gia đình đến xã hội, cộng đồng, học đường, cho chí cả tôn giáo, tất cả đứng đứng, luân chuyển đứng ở lý do nào không hiểu thì ít. Người ta chờ biết có tiền. Rồi rồi người ta coi như cái bắt tay người này như là bình thường, chuyện có gì phải thắc mắc.

Một xã hội tha hóa, trong đó nạn xì ke ma túy, rượu chè, trộm cắp tràn ngập; chính quyền thì tham nhũng hối lộ, cộng đồng, tha hóa bóc lột bóc lột người dân. Học đường một căn bản giáo dục, bằng cấp gì, có tiền thì có bằng không cần một ngày đến trường v.v... Đó là chưa nói đến giới nghệ thuật, người ta có dạy cho học sinh / sinh viên sắp hết không hay chỉ toàn là đi trá sai lạc để tạo một hình ảnh đẹp đích riêng cộng đồng. Nói một đằng làm một nẻo. Không dám nhìn nhận sự thật, nhưng tôi sự thật. Đều quên đi sự thật.

Đó là chỉ đích / thái độ ngăn cản con người đến với con người, con người đến với Thiên Chúa. Tôi đã từng nghe câu chuyện bác H và kinh Lạy Cha cộng Công Giáo. Người ta biết trước em công giáo đức kinh « Lạy Cha » xem Chúa có cho cơm ăn như trong kinh nói không thì không thấy Chúa cho cơm ăn... Nhưng khi đám trẻ xin bác H bánh thì có bánh liền. Nội dung câu chuyện như vậy cũng thường xảy ra như người công cộng khác như Cuba và Liên Xô mà người người bạn Cuba và Nga Xô cộng tôi đã kể cho nghe giới nghệ thuật vậy. Cộng sản đã duy

vßt hóa, phạm tội cß hóa tôn giáo để gây ác cßm với tôn giáo, cũng chß với mục đích không muốn con người đến với tôn giáo và tin vào Thiên Chúa. Muốn thắng tiến bộ, nghiên cứu, có việc làm tốt, lòng cao thì phải gißt tôn giáo. Có biết bao bác sĩ trẻ tuổi đi ra ngoài không kiếm ra job, phải bỏ đi để có việc làm và thắng quan tiến bộ. Công sản coi tôn giáo là thuộc phiến mê hoặc con người, là kẻ thù nhất là công giáo, không thể đi cùng, cần phải hủy diệt. Nếu không gißt đi thì bằng mọi cách phải phạm tội cß hóa, làm mất uy tín, cô lập để cho bộ tộc liên tục.

LÀM SAO ĐỂ SẢN NG CHUNG VỚI NHÀ NƯỚC CÔNG SẢN ĐỂ HÀNH ĐỘNG

Đßc HY Phạm minh Mßn yêu cầu trí thức công giáo / câu lạc bộ Nguyễn văn Bình đưa vào kinh nghiệm sản xuất của Giáo Hội miền Bắc trước 1975 và Giáo Hội miền Nam sau 1975 để nghiên cứu tìm phương pháp làm sao để giải quyết, sản xuất và hành động. Nghe đâu đó thì đã hiểu ra là «làm sao để hòa hợp hòa giải với Công sản» để Giáo Hội được thoải mái và hành động, bởi lẽ Giáo Hội miền Bắc từ 1945 đến 1975 đã tuyßt đối không hợp tác với công sản và Giáo Hội đã bị trừ dßp, đàn áp và cô lập với mọi mặt trong khi đó Giáo Hội miền Nam đã phßn nào hòa đồng hợp tác với công sản nên Giáo Hội xem có vẻ được thông thoáng hơn so với Giáo Hội miền Bắc.

Nhìn bên ngoài thì vậy nhưng không phải vậy đâu. Hoàn cảnh không gian và thời gian của hai miền Nam Bắc hoàn toàn khác nhau. Nếu chúng ta so sánh cách đi xử của Giáo Hội miền Bắc và Giáo Hội miền Nam đi với công sản và nhìn vào cái mặt nạ bên ngoài của Giáo Hội hai miền thì mới thấy rõ ràng rút ra bài học thực hành thì dễ dàng không được chính xác và nguy hiểm. Chúng ta cần phải phân tích tình hoàn cảnh với những chỉ tiêu chính trị văn hóa xã hội tôn giáo của từng miền và tình trạng hợp hay không tìm hiểu cho ra lý do tại sao.

Dĩ nhiên Giáo Hội rất ưu tiên tình trạng sa sút luân lý để cho của xã hội / để tấn công Việt Nam nói chung và của Giáo Hội công giáo nói riêng và mong muốn có cộng đồng, hoàn cảnh được tốt do được chăm lo, cộng đồng giáo hội và xã hội.

Điều đó cần phải có sự trợ giúp hay ít ra là được sự đồng ý của chính quyền để cho mình tự do làm công tác bác ái, xã hội, y tế và văn hóa, giáo dục....

Chúng tôi không dám đưa ra một kết luận nhưng quyßt là Giáo Hội phải sản xuất với chính quyền thế nào, bởi lẽ nếu không nghiên cứu nên hòa hợp hòa giải với chính quyền bằng mọi giá thì sẽ rất nguy hiểm

những khâu nó trái với giáo huấn của Giáo hội, với Tin Mừng hay quy định của tôn giáo bị xâm phạm thì ẽ ràng đó là những trái với những tâm và lòng yêu mến chân chính của mình đến với những mang tiếng là hèn nhát. Những cái này đều là những Giáo Hội phải đi theo những lời của những quy định của những lời và cái xã hội tha hóa vô luân thì sẽ bị kết tội là các đoàn, «chúng nói cái gì thì nói, nói thì đó làm mọi khó, và Việt Nam mà nói. Hãy nhìn Giáo Hội miền Bắc từ 1945-1975 xem nó thể hiện thế nào».

Thực vậy, lý luận nào cũng có lý của nó, nhưng nên để ý xem nó có hợp với những tâm chính của các người công giáo hay không, có trong sáng hay không, có bị những tiếng đi đến những hay không, và nhất là kết quả / hậu quả của việc mình làm có tính vĩnh cửu hay không. Phát triển nhà thờ, nhà xõ hoành tráng để khoe trước người thành không phải là việc làm cần thiết và đúng. Tôi còn nhớ khi phong trào trong những năm ào ra hội người quyền tiến đến trùng tu, xây nhà thờ, chúng tôi có đến những quyền góp để sửa sang lại nhà thờ lớn Hà Nội thì Đức HY Tổng đã khuyên không nên làm nhà thờ cho to lớn, cho đẹp bên ngoài, chỉ cần tu bổ những nơi bị tàn phá không thể sống được nữa và nhất là phải tu bổ tâm hồn mới là quan trọng. Bởi vì là nhà thờ lớn Hà Nội cho đến nay vẫn còn nguyên vẹn từ xưa, mặc dù xuống cấp rất nhiều, rất cần phải tu sửa lại. Nhưng một viên thu thuế để cho qua cần đầu tư mà bỏ hết thì, những không chỉ để để căn nguyên của bệnh thì cách trị liệu đó không đúng. Thực thu thuế là thực thu thuế chỉ để để tước căn gốc của bệnh.

Giáo Hội miền Bắc của những quy định không hợp tác với nhà nước cũng có lý do của họ. Giáo Hội bị trừ đi, tàn phá những đức tin để lý của họ không mất, trái lại hoa trái tốt đẹp của họ sinh ra mới mới để hiu quạnh đó. Bị bắt bao anh hùng thánh đã theo họ đến với Giáo Hội miền Bắc, đúng như Đức HY Bozanic đã nói: «Khi mà con người đến nên bị càn ngăn cách thì Thiên Chúa lại gieo hạt giống như những người phạm tội của đời sống và cho phép nó chết đi... Và rõ ràng là khi người ta có tình cảm của sự sống, bị bắt phải lãnh thành sự sống thì chính là đó là phát sinh ra hoa trái... » Một HY Trinh như Khuê, HY Trần Văn Căn, HY Phạm Đình Tường, một cha Chính Nguyễn Văn Vinh, một thầy giáo Đ. bá Lung và các Đức, Hội Yến và bị bắt bao ông trùm ông chúng đã phải chết vì quy định của niềm tin vào Chúa v.v.... đã không mang tiếng là hèn nhát mà còn để danh thơm lâu truyền đến muôn đời trong lịch sử Giáo hội. Các ngài đều của những lời của chính quy định trên thế... để lúc chết có vòng hoa phúng điếu của họ, có lời chia buồn những tiếng của chúng ta, những bí quyết, những tiếng, để nhà nước lấy tên để tên để những hay của... Đức HY Tổng lúc năm xuống của của tiến Chúa kêu gọi: «Con đã can trọng của để gian khổ vì ta, hãy vào với ta trên thiên đàng» chỉ đâu có của những lời chúc tụng của họ quy định mà đôi khi còn làm phật lòng, cau mày những người tiến của phạm kính trọng ngài. Và đúng vậy Chúa đã chiếu lòng ngài không để cho chúng ta, những bí quyết, những tiếng... phân biệt, mang vòng hoa phúng điếu, trái lại họ còn làm khó để... Tại sao vậy? Các ngài đã là những mà của, kết nối chính danh «Tôi trung chỉ theo có một Chúa» [5] .

THỜI THỜI CỦA GIÁO HỘI MIỀN BẮC: KHÔNG CÒN CHỌN LỰA NÀO KHÁC

Giáo Hội mißn Bßc nhßt đßnh không hßp tác với chính quyßn cßng sßn vì các ngài đã hißu và bißt rõ chß đích cùng dß tâm cßa hß: «Tôn giáo (công giáo) là kẻ thù cßn phßi đißt trß», và châm ngôn hành đßng cßa hß là: «cßu cách bißn mình cho phßng tißn». Vì vậy dù có hßp tác hay không thì tôn giáo / Giáo Hội vßn bß hß trß đßp và truy nã bßng cách này hay cách khác tùy thßi tùy thß.

Giáo Hội mißn Bßc kß tß sông bßn Hßi trß ra gßm có đßa phßn Vinh, đßa phßn Thanh Hóa, đßa phßn Bùi Chu, đßa phßn Phát Dißm, đßa phßn Thái Bình, đßa phßn Hßng Hóa, đßa phßn Lßng Sßn, đßa phßn Hßi Phòng và đßa phßn Hà nßi. Đß cho đßn gißn, xin lßy đßa phßn Hà nßi là giáo phßn thß đô làm chußn đßnh nß xét và phân tích tình hình.

Giáo Hội mißn Bßc bßt hßnh vì bß rßi vào thßi mà chß nghĩa cßng sßn còn đang thßnh hành. Hß thßng tay thi hành chính sách cßa hß. Bßc màn sßt kiên cß đã ngăn cách ngß i dân vßi thß gißi bên ngoài. Hß không cho thß gißi bên ngoài bißt vißc hß làm và hß cũng chßng cßn sß giúp đß cßa bên ngoài, trái lßi vßi Giáo Hội mißn Nam sau 1975 và nhßt là sau 1989 khi chß đß cßng sßn Nga và Đông Âu hoàn toàn xßp đß, bßc màn sßt đã hß xußng, hßn 2 trißu ngß i dân mißn Nam lißu chßt vßt bißn tìm tß do đã làm cho cßng sßn lußnh qußnh, cßng thêm kinh tß xußng cßp thß m bußc hß phßi thay đßi đßng lßi hành đßng. Hß đã trß thành con cßc kß mßi. Có ngß i quá đßn sß và ßu trß đßn đß gißn đß cho rßng vì Giáo Hội mißn Bßc không chßu hßp tác vßi chính quyßn nên Giáo Hội bß bách hßi. ß thßi kỳ này, dù có hßp tác hay không thì Giáo Hội vßn bß truy nã và trß đßp nhß thßng, vì vậy các ngài thß rßng bßt hßp tác, chßp nhßn đau khß, chßp nhßn mßt giáo hßi hßm trú còn hßn là xum xoe vßi nhà nßc. Cùng lßm là hß chß bß thí cho Giáo Hội nhßng cái mà đáng lß mình đßng nhiên phßi có, nhßng cái chßng thißt yßu gì mà chß đß khoe trßng, lße bßp đß lußn hßu xoa đßu chßng đßi nhß cũng thß y hißn đßn rõ nét ß mißn Nam sau này. Hß không bao giờ buông thßnh ngß đßu cßt lỗi cßa đßo, cßa Giáo Hội và cßa con ngß i. Giáo Hội mißn Bßc đã có lúc phßi thß tß đßng cßa tißu chßng vißn và đßi chßng vißn, sß tán chßng sinh vß vßi gia đình hßn là đß cho chính quyßn CS đßu khißn, đßnh đßt chßng trßnh giáo dßc cho các chßng sinh, quyßn tuyßn chßn chßng sinh, cho ngß i nhà nßc vào dßy nhßng môn chính trß và hßc thuyßt mà Giáo Hội không cßn. Khßi hài hßn nßa là Giáo Hội lßi phßi trß tißn cho giáo viên khi mà mình không yêu cßu hß vào dßy. Dĩ nhiên mßt Giáo Hội chân chính không thß coi vißc nhà nßc cho phép mß cßa tißu chßng vißn / đßi chßng vißn loßi nhß vậy là mßt đßc ân mà phßi rßm beng khoe là thành tích vì bißt hòa đßng vßi nhà nßc.

Xin kß mßt câu chuyßn đã xßy ra ß nhà thß lßn Hà nßi khi cha Nguyễn văn Vinh là tßng đßi đßn kiêm chính xß. Trßng ngày lß Giáng Sinh 1958, nhà nßc tß đßng cho ngß i đßn trang hoàng treo đßn kßt hoa, cß xí ngßp trßi trßc nhà thß gßi là đß mßng Chúa Giáng sinh. Có ngß i báo tin cho cha Tßng đßi đßn Vinh, ngài chßy ra phßn đßi, yêu cßu hß ngßng thì kßt quß là cha Trßnh văn Căn là phó xß (sau này lên giám mßc rßi hßng y) 12 tháng tù treo, 3 giáo dân Đßng,

Chính, Nhi&u b&ph&t c&nh cáo, riêng cha chính Vinh b& 18 tháng tù ng&i vì t&i phá r&i tr&an, vu khống xuyên t&c ch&đ& và gây chia r&nhân dân đ&r&i b& giam & H&a Lò r&i lên Yên Bái kiên giam, bi&t giam & tr&i Công Tr&i, tr&i tù khét ti&ng nh&t, ác nghi&t nh&t & mãi t&n Hà giang, Tuyên Quang, ai đ&n đó thì ch& có ch&t. Vào năm 1975 khi đã chi&m đ&c c&mi&n Nam, Đ&c Cha Khuê h&i chính ph& «Cha Vinh c&a tôi đâu r&i?» thì đ&c tr& l&i là tu&n sau thì cha Vinh v&. Nh&ng cha Vinh đã không bao gi& tr& v&. Sau 12 năm b&ng&c tù c&c kh& hành h& thân xác l&n tinh th&n cha Vinh đã k&t thúc cu&c đ&i v& v&i Chúa t&i tr&i c&ng tr&i trong khi án tòa ch& có 18 tháng tù.

Nhìn b& ngoài thì ai dám nói là nhà n&c c&ng s&n ch&ng phá tôn giáo. H& giúp đ&, khuy&n khích, t&o c& h&i đ& Giáo Hội t& ch&c l& h&i đ&y ch&, nh& m&i đây h& cũng l&i đã t&ng tuyên b& t&i H&i Đ&ng Nhân dân thành ph& Hà n&i trong bu&i trao đ&i ý ki&n v&i Đ&c T&ng Giám M&c Ngô quang Ki&t và các cha dòng Chúa C&u Th& v& v& Tòa Khâm s& và Thái Hà r&ng nhà n&c đã giúp đ&, t&o c& h&i đ& dành cho sinh ho&t tôn giáo nh&ng đã b& TGM Ngô quang Ki&t ph&n bác l&i. Ng&i ta làm v&y, nói v&y mà không ph&i v&y đâu.

Sau v& Noel 1958 x&y ra & nhà th& l&n v&i cha chính Vinh, cha Căn và ba giáo dân b& mang ra tòa r&i tù t&i, ra đi&u đ& cho vui v& gi&a hai bên nhà n&c và công giáo, chính ph& đ& ngh& v&i Tòa Giám M&c thành l&p m&t &y Ban liên l&c gi&a nhà n&c và Giáo h&i, m&i vi&c liên quan gi&a hai bên ph&i đi qua &y ban này, nh&ng các thành viên thì Tòa Giám m&c không đ&c có ý ki&n, nghĩa là không có quy&n ch&n l&a mà do nhà n&c s&p đ&t [6]. Tòa Giám m&c không đ&ng ý v&i cái t& ch&c đó vì bi&t r&ng đây ch& là m&t t& ch&c ti&n Giáo Hội ly khai gi&ng nh& & bên Tàu.

Th& là Tòa T&ng Giám M&c và các linh m&c trí th&c n&ng c&t c&a đ&a ph&n có v&n đ& và b&t đ&u b& làm khó đ&. Cha T&ng đ&i đi&n Nguyễn văn Vinh, du học Pháp, ng&i r&t tài gi&i và c&ng quy&t đã t&ng ch&ng đ&i c& t&ng De Lattre de Tassigny b& đem ra làm v&t t& th&n đ&u tiên đ& đ&n m&t nh& đã nói trên, ti&p đ&n Đ&c Giám M&c Tr&nh nh& Khuê [7] b& c&m không cho ra kh&i Tòa giám m&c, coi nh& b& giam l&ng, r&i cha Phạm hân Quynh, t&ng du h&c Pháp, th& ký TGM b& cô l&p, qu&n thúc t&i m&t giáo x& & nhà quê 28 năm (1960-1988), cha Nguyễn tr&ng Oánh, du học Hoa K& v& Hà n&i năm 1955, đúng vào lúc đ&t n&c chia đôi, b& qu&n thúc bi&t giam t&i giáo x& làng quê Truôn Th&ng t& 1961 đ&n 1985 m&i đ&c t&m t& do đi l&i v& giáo x& Hà Thao thì ch&t & đó. Cha Nguyễn văn Thông, du h&c B& và Pháp v& Hà n&i năm 1955 cùng v&i cha Oánh cũng b& b&t đem ra tòa k&t án 13 năm tù và 3 năm qu&n ch& vì t&i tàng tr& sách khiêu dâm, sách báo ngo&i qu&c và làm gián đi&p CIA. B& giam lúc đ&u & H&a Lò 4 năm r&i tr&i Công tr&i, v& Lào Cay r&i l&i Công tr&i, r&i l&i H&a Lò. Công chung t&t c& là 23 năm tù trong khi án kê& ch& có 13 năm, r&i v&n ch&a tha l&i còn b& qu&n thúc, cô l&p, ngăn cách v&i m&i ng&i n&i đ&ng không m&ng qu&nh 10 năm tr&i n&a (1976-1987). Khi đ&c th& ra thì đã thân già s&c ki&t, cha Thông qua đ&i năm 1991 [8].

Những v&#y là tội t& các linh mục & u tú nòng cốt t& a đ& a phần Han& i đ& u b& cô lập, tù đ& y cho đ& n chết, không có đ& c c& h& i ph& c v& Giáo Hội, giúp Đ& c Giám Mục theo nh& ý nguyện. Đúng là chết đ& c& a công sản mu& n gi& t r& n thì phải chết đ& u. Các ngài b& trừ đ& p, đàn áp, tù đ& y cho đ& n chết, những Giáo Hội đã không chết. Chính các ngài, t& m& c t& đ& n giáo dân, ông trùm, ông trưởng nh& những h& t gi& ng đ& c Chúa gieo vào lòng đ& t cho chết và th& i đi đ& sau này sinh ra hoa trái. Phải chăng tình th& n bi& u đ& ng s& c m& nh niềm tin qua v& Thái Hà và Tòa Khâm s& m& y tháng tr& c đây chính là những hoa trái & y đang làm cho Giáo Hội s& ng l& i và can tr& ng h& n, cho m& t ngày mai t& i sáng huy hoàng h& n. Trái l& i cái & y Ban g& i là & y Ban li& n l& c những ng& i công giáo yêu n& c yêu hòa bình do nhà n& c lập ra đ& thao túng Giáo Hội b& t& e li& t không th& h& t đ& ng đ& c vì chết ng có giáo dân giáo sĩ nào tin theo.

Giáo Hội mi& n B& c b& trừ đ& p những không b& tha hóa, b& ngoài thì điều tàn những s& c m& nh b& n trong r& t can tr& ng uy d&ng t& giáo dân đ& n giáo sĩ, m& t cha chính Vinh, cha Oánh, cha Thông, m& t thầy gi& ng Đ& bá Long, m& t giáo dân Lâm đình Túy.... đã là những g& ng anh hùng phi th& ng. So sánh v& i c& nh tù đ& y g& i là «c& i t& o» c& a những giáo sĩ, giáo dân & mi& n Nam sau 1975 thì cái tù c& a những ng& i mi& n Nam, m& c dù đã là tàn ác không k& xi& t những cũng chết ng th& m vào đâu so v& i c& nh tù đ& y, trừ đ& p, kh& ng b& nh& ng v& & mi& n B& c.

HOÀN C&NH GIÁO HỘI MI&N NAM SAU 1975

N& u bi& u r& ng vì Giáo Hội mi& n B& c không chết u h& p tác v& i nhà n& c nên m& i b& đàn áp thì e r& ng không đúng cho l& m. Nhìn vào cái t& i danh mà ng& i công sản áp đ& t lên các cha Vinh, cha Thông, giáo sĩ, giáo dân v.v.... đ& b& t b& giam c& m thì đ& bi& t đó chết là cái chết h& trừ đ& p và tiêu gi& t tôn giáo. M& t c& u đ& i úy quân đ& i qu& c gia, ông K& u duy Vĩnh, sau hi& p đ& nh Geneve 1954 chia đôi đ& t n& c đã & l& i mi& n B& c và b& tù đ& y tri& n mi& n cho t& i năm 1975 đã k& l& i cho bi& t là «n& u ông có đ& o công giáo, bi& t làm đ& u thánh giá thì ông không th& s& ng sót cho đ& n ngày nay» [9]. Giáo Hội mi& n B& c, nói th& c ra, có mu& n h& p tác v& i chính quy& n đ& xây đ& ng đ& t n& c m& t cách chính tr& c cũng không đ& c. & mi& n Nam sau 1975, khi CS chết a m& c& a, thì tình tr& ng x& y ra cũng gi& ng y chang & mi& n B& c sau năm 1954 mà thôi. Ai có th& nói là vì Giáo Hội mi& n Nam chết u h& p tác v& i nhà n& c nên h& đ& cho yên lành và t& do hành đ& o?

Chúng ta có th& chia Giáo Hội mi& n Nam làm hai th& i k& : Th& i k& chết a c& i trời và th& i k& b& t đ& u m& c& a, c& i trời.

Th& i k& quá đ& / chết a c& i trời (1975-1989)

13 / 21

Minh và trí Tin Đ&i đi n v.v... Ai bi&u Đ&c Cha Bình ch&ng đ&i nhà n& c nh& các giám m&c mi&n B&c? V&y mà ngài cũng v&n còn s& nh& v&y? Giáo Hội cũng v&n b& điều linh, b& ch&t m&t cái ch&t không nh& giáo h&i mi&n B&c, nh&ng nó ch&t, t&e li&t và tha hóa nh& sau này.... mà chúng ta đã nhìn th&y. Cái &y Ban đoàn k&t / Công Giáo và Dân t&c đ&ng đ&u là Hu&nh công Minh, Tr&ng bá C&n, Phan kh&c T&, Thi&n C&m... là m&t & n&i tuy&n, n&m vai trò chính &y đ& thao túng giáo h&i.

Sau khi đã ch&t đ& c chân tay Đ&c cha Nguyễn văn Bình, CS quay ra tr& kh& vòng ngoài giáo h&i. Các nhà dòng, tu vi&n nam n& nh& dòng Chúa C&u Th&, dòng Đ&ng Công, dòng kh& tu Châu S&n, nhà th& này, cha x& n& có máu m&t t& ngoài Trung vào đ&n Sài Gòn r&i C&n Th& n&i đ&ng b&ng C&u Long đ&u b& gán ghép nh&ng t&i mà ch&ng bao gi& h& làm đ& l&y c& b&t b& b& tù và t&ch thu tài s&n hay c& s& nh& dòng Châu S&n, dòng Đ&ng Công & Th& Đ&c, m&t dòng chuyên tu đ&c cũng b& t& cáo có tàng tr& vũ khí và l&ng th&c đ& ch&ng phá cách m&ng. Th& là nhà dòng b& t&ch thu, cha b& trên và các thầy b& b&t vào tù c&i t&o. Cha x& nhà th& Vinh S&n & đ&ng Tr&n qu&c To&n cũng b& t& cáo có súng, có qu&n lót, n&t vú đàn bà trong nhà đ& r&i b& b&t đi tù và ch&t không m&t l&n ra tòa xét x&. Cha Thi chánh x& nhà th& B&c Hà b& đ&p b& đ&u ch&t trong đêm t&i. V& cha Hoàng Qu&nh thì tên Thúy, tay c&n th&n c&a ngài m&y ch&c năm tr&i, sau 1975 m&i l& ra h&n là CS n&m vùng mang c&p b&c đ&i tá nói là ch&ng c&n gi&t ngài làm chi, c& nh&t ngài ít tháng r&i ngài s& ch&t thôi. Qu& v&y chúng nh&t ngài & building Ngã Ba Ông T& thì h&n tháng sau ngài qua đ&i t&i đó.

Th&i gian này m&i linh m&c, giáo sĩ, n& tu, t&t c& đ&u s& h&i, có ng&&i không dám nh&n mình là linh m&c. Ng&&i ta không th&y m&t linh m&c hay n& tu nào m&c áo dòng hay áo chùng thâm đi ngoài đ&ng. Không ai b&o ai không m&t ông cha hay bà s&eur nào m&c áo dòng xu&t hi&n tr& c công chúng nh& tr& c kia, ai cũng m&c áo qu&n nh& ng&&i dân th&ng. Các linh m&c & m&i đ&a ph&n ho&c mi&n không đ& c phép h&p m&t đ&nh k& đ& cùng nhau c&m phòng, suy ni&m. M&t liên l&c, xa cách v&i giám m&c b&n quy&n thì v&n đ& thiêng liêng đ&o đ&c cá nhân và sinh ho&t x& đ&o s& b& sao lãng và r&i nhi&u đ&u u bê b&i s& x&y ra mà thôi.

Đ&i v&i giáo dân, các đoàn th&, h&i c&u nguy&n... cũng h&t ho&t đ&ng. Vi&c t& h&p m&t, hai, ba gia đình l&i v&i nhau đ& đ&c kinh cũng b& ngăn c&m. & nhà th& trong gi& kinh l&, ông cha cũng ph&i gi& m&m gi& mi&ng n&i tòa gi&ng k&o b& gán cho cái t&i ch&ng phá cách m&ng. Giáo dân thì coi ch&ng b& theo dõi... Vùng kinh t& m&i thì hoàn toàn không có nhà th&, không linh m&c. Khi các sĩ quan QLVNCH b& t&p trung tù c&i t&o thì t&t c& các linh m&c tuyên úy cũng đ&u b& chung m&t s& ph&n tù không bi&t ngày v&. Trong khi tù c&i t&o cũng không đ& c phép làm l& dù là làm riêng t&. Khi đ& c th& v& thì không m&t ai đ& c thi hành thiên ch&c linh m&c, không đ& c làm m&c v&, không đ& c v& s&ng & nhà x&, không đ& c coi x& đ&o mà ph&i v& s&ng v&i gia đình t&n mát trong dân chúng, ph&i trình đi&n công an khóm ph&ng m&i tu&n m&i tháng.

Ngăn cách giám mục với linh mục, linh mục với giáo dân và giáo dân cách giáo dân vốn là chủ đích của công sản để làm tê liệt hầu như mọi triết lý tôn giáo.

Sau các vụ thanh toán công giáo, tập Đ&c Khâm S& tòa thánh đến Đ&c Cha Nguyễn văn Thu&n, Giám mục Nguyễn kim Điền, các linh mục có máu me, các dòng tu nam nữ trên toàn miền Nam, người công sản quay ra thao túng nội bộ mọi cách quy&t lệ&t b&i và Ban Công Giáo yêu nước, các tu sĩ và giáo dân gọi là cộng sản, trong đó có cả linh mục Thanh Lăng gọi là để giúp Đ&c Cha Nguyễn văn Bình đi&u hành giáo phận. Người công sản rất tinh khôn x&o quy&t, họ nói toàn nhà nước đi&u «nhân nghĩa, đạo đức». Họ vu&t ve các giáo sĩ giáo dân phải hành động làm sao để «T&t Đ&i Đ&p Đ&o». Những câu nói đó chỉ là ngôn ngữ bí&n, là cái b&y rất nguy hiểm, mục đích chỉ là phá& và tuyên truyền. Người như đó, nông cạn tàn nhẫn là đúng nên b& x&p b&y mọi cách để d&ng. Đâu có biết rằng có nhà nước đi&u T&t Đ&i theo công sản xã hội chủ nghĩa chứ a chứ c& đã Đẹp Đ&o, họ công nhân Đ&p Đ&o chứ a chứ c& đã làm vỡ& lòng để&ng và theo đ&nh họ&ng XHCN, có khi còn b& kết án là phá& hoại tình đoàn kết, là gián điệp. Linh mục Thanh Lăng, một giáo sư đ&i học, vì hằng say mê&n cái đ&i giáo hội và đ&t n&&c đã ùa theo đ& cộng sản làm nhà nước đi&u quá để& rồi trở&c khi chết đã h&i h&n viết thơ t& ý ẩn n&n, để& biết xin Đ&c Khâm x& Tòa thánh. Linh mục Chân Tín, chủ linh mục Nguyễn ngọc Lan... một thời đi với công sản theo đ& cộng sản mà dân Sài Gòn gọi VNCH đã gọi là nhà nước ông cha công sản, thì bây giờ với m&ng. Bài giảng sám hối của linh mục Chân Tín để&ng gi&ng tại nhà thờ DCCT để&ng K& Đ&ng là phát súng nổ&ng và cũng là cái c& để& cha Chân Tín và Nguyễn ngọc Lan b& l&u để&ng và theo dõi.

Song song với thời gian đánh phá tôn giáo là thời gian đánh t& sản mọi b&n, lừa người dân thành phố đi kinh tế mới, để& t&n, b&n cùng hóa nhân dân, biến dân thành phố thành nghèo đói phải bán để& trong nhà t& cái ch&i, cái bát, đôi đũa đến cái gi&ng... để& sản qua ngày. Thanh niên trai tráng thì phải đi thanh niên xung phong, nghĩa vụ quân sự đi chiến trường Cao Mên. Thời miền Nam trở& thành tiêu đi&u x& xác, b& qu&c t& phận đ&i, Hoa K& cấm vận vì t&i xâm lăng Cao Mên b&ng quân sự. Đây qu& là thời gian đen tối nhất, không một gia đình nào ở miền Nam mà không có mẹ&i lo, ch&ng đi tù học tập cải tạo không biết ở đâu, ngày với mẹ& một vô để&nh. Ở nhà thì với con với a đói khổ, với a b& khổ&ng b& tình thần, b& công an phải&ng khóm ngày đêm theo dõi. Tình cảm thật hoang mang bất&n, phòng, lo âu sợ hãi như với thì còn sợ&c đâu mà ch&ng để&i. Dân chúng miền Nam, cả hàng triệu người, lũ l&&t tìm để&ng với&t bí&n, bắt ch&p hiểm nguy miền sao trở&ng thoát để&ng cách để&ng tài công sản. Ch&a có một cuộc với&t bí&n di c& t& n&n chính trị nào vĩ để&i với&i trăm phần trăm hiểm nguy như cuộc với&t bí&n trở&ng công sản của dân miền Nam Việt Nam đã làm rung động thế giới, đã c&i hóa biến để&i t& duy của nhà nước kể&ng một thời tung hô chủ nghĩa công sản, &ng học công sản B&c Việt, Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam Việt Nam hết mình như Bertrand Russell, Jean Paul Sartre và Raymond Aron... Thời giờ sáng mặt trời. Những tên phận chiến sáng mặt trời. Những công sản Việt Nam với&n như để&ng không chịu một mặt, phải để&ng khi chủ nghĩa công sản hoàn toàn sụp đổ ở Liên Xô và Đông Âu, b&c t&&ng Đông Đ&c b& x&p vào năm 1989, l&i thêm kinh tế kiệt qu& thì họ m&i chủ& hé m& b&c màn s&t để& nhìn ra thế giới t& do bên ngoài

Thì khi hé mở bức màn tre và c& trời

Dân chúng miền Nam Việt Nam thời ph&o nh&o nh&om, && mong c&ng s&n Việt Nam r&i cũng s& x&p đ& nh& & Đông Âu. Ng&&i ng&&i h& h&i, hy v&ng, đ&t ra gi& thuy&t này, ph&ng đoán n&, &&c ch&ng kia..... Công Sản s& x&p đ& nay mai. Nh&ng cho đ&n gi& ... c&ng s&n v&n còn đ&. Tuy nhiên c&ng s&n không th& b&i ng&&c gi&ng bánh xe &ch s& nh& h& v&n th&&ng r&u rao bài bác t& b&n, ca t&ng ch& nghĩa c&ng s&n. Th& ch&ng đ&ng đ&ng, c&ng s&n Việt Nam ph&i c&i trời, cho dù ch& đ&&c m&t ph&n nào thôi.

Việt Nam ch& c&i trời b& ngoài ph&n nào nh&ng n&ng c&t v&n còn là c&ng s&n. Bây gi& ng&i tính &i, đ&ng c&ng s&n Việt Nam, sau bao nhiêu &n h&p đ&i h&i, tuyên b& c&i đ&i, cho t& do này n&, nh&ng nhìn k& vi&c làm c&a đ&ng c&ng s&n, ng&&i ta v&n ch& th&y c&nh «bình m&i r&&u cũ» mà dân miền Nam Việt Nam đã khô& hài g&i tr&i đi là hi&n t&&ng «Vũ nh& C&n». Đ& ch&ng qua là ng&&i c&ng s&n đã áp đ&ng ch&ng ngôn làm vi&c c&a h&: «C&u cánh bi&n minh cho ph&&ng ti&n». M&c đích c&a h& là ngăn c&n, ch&ng ép tôn giáo đ& cho nó ch&t, n&u không đ&&c thì ph&i làm cho m&t uy tín, b& t&e li&t. H& đã dùng tôn giáo phá tôn giáo, nghĩa là m&&n tay giáo sĩ, linh m&c, giám m&c, giáo dân... đ& làm suy y&u giáo h&i. Dùng bàn tay nhưng đ&i v&i nh&ng ai ch&u nghe theo chúng, bàn tay s&t đ&i v&i nh&ng ai c&ng đ&u không nghe. Chi&n thu&t c& c& r&t và cái g&y đã đ&&c áp đ&ng tri&t đ&. Ai ch&p nh&n c& c& r&t thì đ&&c đ& d&i, &u đ&i. Ai c&&ng quy&t theo đ&&ng &i c&a Chúa ch&p nh&n cái g&y thì b& làm khó đ&, b& hành h&, truy n& gian kh&. Chi&n thu&t này ai cũng th&y có th&i đã thành công b&i & con ng&&i «tinh th&n thì nh& nh&om mà thân xác thì n&ng n&» [10]. Ch& v&y mà đã có m&t th&i c& Giám m&c, linh m&c, d& ph&&c l& &&t xu&t ngo&i quyền ti&n đ& làm nhà th&, tu b& nhà x&, trung tâm, phát tri&n đ&o..., đ&n đ& sau này có ng&&i đã la lên là h& «Xây thì ít mà C&t thì nhi&u...!». Quyền g&p ti&n đ& đ&ng gi&ng cho giáo dân có n&&c trong lành s&ch s& u&ng thì ch&ng th&y gi&ng đ&u, ch& th&y tòa Giám M&c thì nguy nga hoành tráng, xe giám m&c đi thì &ng &y ngon lành h&n c& xe c&a t&nh &y.... [11]. Và, bi&t bao nhiêu chuy&n h& n& ái & đã x&y ra dòng d& bao nhiêu năm tr&i. Quyền ti&n v& giúp đ& các cha già h&u d&&ng thì các cha h&u ch&a h& nhìn th&y m&t đ&ng dollar th& nào thì dùng m&t cái đ&&c tin ti&n đó đem kinh doanh đ& sinh &i đã b& thua & m&t h&t c& r&i!!! Các cha già đ&ng h&u & m&t trung tâm kia thì b& đ&u i đi đ& &y trung tâm làm c& xá cho n& sinh viên. N&u các cha già không quy&t li&t ph&n đ&i thì nhà h&u d&&ng đã b& chi&m đ& bi&n thành n&i th&&ng m&i m&t r&i.

C&ng s&n r&t tâm lý, h& hi&u bi&t nhu c&u c&a Giáo h&i là c&n linh m&c, c&n nhà th&, c& s& truy&n đ&o, tài li&u truy&n giáo ... nên vi&c đ&u tiên là h& tri&t h&, ngăn c&m nh&ng th& đó khi&n cho nhu c&u càng tr& nên c&p bách. Chúng ta th&y b&&c đ&u tiên là h& đ&ng c&a các ch&ng vi&n, dòng tu, gi&i h&n ch&ng sinh, tu sinh b&ng nh&ng đ&u u ki&n khó khăn, có khi ng&&c &i v&i qui lu&t c&a Giáo H&i.... Theo lu&t cung c&u, khi nhu c&u càng cao thì giá c& &i càng đ&t, dĩ nhiên h& s& b&t bí. Đ& cho có v& là đ& d&i, ch&ng t& c&i m&, chính quy&n &p ra nh&ng c& quan

làm trung gian. Muốn xin đi u gì thì phải qua trung gian là ủy ban công giáo yêu nßc sau này biến thành Công Giáo và Dân tộc, ủy ban tôn giáo, chính quyền địa phương. Công chức Xin-Cho bắt đầu xußt hiện.

Ai dám nói là nhà nßc không cho tự do tôn giáo? Có tự do địa chủ, nhưng phải xin thì sẽ có u xét duyệt cho và phải có đi u kiện. Có khi đến xin cấp miễn năm trời không có hồi âm, hoặc có trả lời thì lại bị giới hạn. Công hội HÜGÜMÜVÜN xin phép ra mắt tổ chức sản xuất tôn giáo từ năm 1992 mãi đến năm 2001, bị văn hóa thông tin miễn cho HÜGÜM từ mặt xuất bản mặt tin phải «phù hợp với lợi ích của đất nước và Giáo Hội». Cũng là mặt đi p khúc khúc u Tội Đßi Đßp Đßo. Làm sao lại ích của giáo dân có thể phù hợp với lợi ích của đất nước khi mà đất nước gần liên / đảng hóa với đảng CS? Ngoài ra bản tin lại chỉ được ra hai tháng một lần và miễn liên cho có 100 tổ chức phân phát cho 25 giáo phận với hơn 7 triệu u giáo dân. Ai được ai đảng? Công chức Xin-Cho quả là mặt con sông cách trở có giòng nước xoáy.

Còn biết bao nhiêu hội đồng xin cho khác nhau nữa, rồi rồi nó biến thành tổ chức chuyên chế, tha hóa. Cái ủy ban công giáo yêu nước, sau này trở thành Công Giáo & Dân Tộc gồm HuÜnh công Minh, Trần ng bá Công, Phan khßc Tß, Thißn Công.... thì vốn mặt mặt trung thành với bác và đảng, mặt mặt đóng vai linh mục làm trung gian giữa Giáo Hội và nhà nước theo đúng đường lối của đảng, nó đã không thành công ở miền Bắc, nhưng nó đã phần nào thành công theo ý hß ở miền Nam. Chính cái ủy ban này đã lũng đoạn Giáo Hội. Giám mục, linh mục, cha xứ nào muốn gì phải qua nó, có khi năn nỉ, có khi phải hối lộ ... Tôi nhớ có thời linh mục nhà c& sĩ Hoài Đức muốn xuất bản sách nhà c& của nhà c& đoàn Lê bá o Tấn. Mặt số anh em thời mặt làm sao có giấy phép mà in thì ngài nói là sẽ nhà Phan khßc Tß, nhưng rồi cũng công khai sách nhà c& đầu mà tiến mặt mặt tiến mang. Đảng và nhà nước muốn Giáo Hội phải đi qua cái ủy ban môi giới giáo gian đó, mặt mặt chußt linh mục có vợ có con... mà c& HY, GM không ai dám đảng đến thì hỏi còn đâu là Giáo Hội tinh tuyền. Công sản đã phá nát Giáo Hội mà có người và nßc đảng đảng coi nhà không biết, vì nßc mặt lý của đất anßi cho mặt mặt đảng tâm cơ dân, cho mặt mặt tha hißp khß nghi, mặt mặt quß lý đảng cay hay mặt mặt hßn nhất bị ... Công sản đã tạo ra mặt mặt xã hội của quyền, biến Giáo Hội phải phụ thuộc vào nó, liên thì có liên, vßa thì gißa, dßi thì có dßi, nghĩa là mặt mặt đảng liên liên công khai nhßng ăn khßp với nhau và đảng nhßt theo đúng đường lối của đảng. Nhưng cái gì đảng thì đảng thì tuyßt đối không thể chấp nhận được. Đảng và nhà nước c& vißc uyßn chuyßn xoay vốn bóp nßn miền đảng được đảng đến huyßt mặt mặt của Bác và đảng. Tha hóa là thế đó. Mặt HuÜnh công Minh, đảng đến đi nßc của giáo phận Saigon kiêm Phó giám đốc Đßi công vißn, kiêm chánh xứ nhà thờ Đßc Bà thì hỏi còn cái gì có thể thoát khỏi con mặt mặt cú vß của ông. Tuyßn sinh linh mục thì đã phải sàng lọc tạo địa phương, khi đến đến công vißn thì đã có HuÜnh công Minh, nßm mặt mặt công công trình và kiểm soát huấn luyện, rồi rồi rồi khi được phong chức linh mục lại phải qua mặt mặt thời kiểm cam go nữa. Được làm linh mục hay không là lúc này. Chuyßn chuyên vàng, chuyên tiến đã xảy ra, ai cũng biết c&. Không có tiến không có vàng vốn được c& thì ai cũng thấy. Giáo Hội miền Bắc trước 1975 đã chọn «quí hß tinh bột quý hß đa», linh mục chui, chấp nhận đóng của c& tiến u công vißn liên đến công vißn chấp nhận để nhßng không để đảng CS kiểm soát hoặc nhßng công trình huấn luyện linh mục. Tuyßn khi nhà nước cho phép mặt mặt đến công vißn và kiểm soát công khai sinh tiến tiến vào công vißn, trong

khi huấn luyện, đến lúc t&tt nghỉ p&đ đ&đc phong chức linh mục, ai có thể bỏ o&đm đ&ng CS không gài ng&đi c&a h& vào hàng ngũ linh mục r&i giám mục...? Các tôn giáo khác đã có thì làm sao công giáo lại thoát khỏi đ&đc? Đây là một tội t&tt tích r&tt nguy hiểm mà công sản đã đ&đi trong Giáo Hội. Làm sao mà tẩy rửa cho sạch?

Ng&đi công sản có đ&đm&i mảnh kh&e đ& gài ng&đi. Tr&đc tiên còn vì công việc mục vụ, nhu cầu đ&o nên cần phải giao thiệp ngo&i giao, liên lạc, phải quà cáp biếu xén làm thân với chính quyền, đến dà r&i có đi có lại như u như t&v&i nhau. Tôi đã thấy một linh mục tr&đc kia r&tt hi&n lãnh đ&o đ&đc vụ mà sau này như u như t& bê b&tt đ&n đ& có lúc say s&a làm một cách th&di&n và nhân phẩm. Hỏi ra tại sao lại như vậy thì ngài tr& lại vì phải ngo&i giao với chính quyền nên chén anh chén tôi m&i ra nông nổi này. Rồi u vào r&i thì cái gì xảy ra ai mà làm cho đ&đc mình. Tình và Ti&n là hai thứ đã t&ng làm như u ng&đi điều đ&ng. Một là phải qui hàng phục vụ cho chủ, hai là phải cầm nín không nói không tr& lại. Nếu nhân một khi đã b& thu&n hóa thì còn đâu là lý trí, đâu là lý t&đng. Tôi sao một đ&a phải tr&ng ngôi giám mục c& m&y chức năm mà Giáo Hội không làm sao gì quy&t đ&đc? Bởi vì nhà n&đc không đ&ng ý với giám mục do Giáo Hội đ&ng. Chỉ khi nào Giáo Hội đ&ng ng&đi mà h& đ&ng ý hay Giáo Hội chấp nhận ng&đi h& đ&đc thì tòa đó mới đ&đc gì quy&t. Lúc đó có thể với giám mục đó có vấn đề đ&y? Cái di sản đó không biết bao giờ mới phai nhạt đi đ&đc nên Giáo hội. Nó đã có, đang có và vẫn còn. Tại nên này không chỉ xảy ra ở Việt Nam mà ở tất cả những n&đc công sản. Một Ba Lan với t&ng giám mục Stanislaw Wielgus đã phải từ chức ngay hôm nhưn chức TGM Vaxava ngày 8-1-2007 là một điển hình.

Đó phải chăng là tội do tôn giáo mà đ&ng ban cho? Khi nói là tội trời hay tội mẹ thì ta thấy ng& nghĩ là ng&đi dân đ&đc tội do suy nghĩ và hành đ&ng với một chủ ý. Những thế ra lúc đó nó chỉ có nghĩa với một kinh tế mà thôi. Kinh tế Việt Nam suy sụp quá mức nên phải chuyển đi t& kinh tế chủ yếu qua kinh tế thị do / thế tr&đng, những h& chủ a chịu l&tt b& hoàn toàn cái ru&tt CS, h& còn thêm vào sau danh từ Kinh tế thế tr&đng 4 t&ng treo công ng&ng và ng&đc đi là «theo đ&nh h&đng xã hội chủ nghĩa». Tất cả các loại tội do khác như dân chủ, nhân quyền, báo chí / ngôn luận v.v... thì chỉ là trò tuyên truyền b&p b&m mà thôi. Riêng với tôn giáo thì h& vẫn rêu rao qu&ng bá là cho tội do tin ng&đng đ&y, những thế tội h& có đủ thế nghi đ&nh, pháp luật với tôn giáo đ& trời bu&tt tôn giáo làm cho tôn giáo h&tt chủ c&a, hay đúng ra h& cho tôn giáo tội do khi việc làm của tôn giáo có lợi cho đ&ng hoặc n&m đ&đi sẽ kiểm soát của đ&ng. Đi ra ngoài việc kiểm soát của đ&ng hay có đôi chút đ&ng vào huyết mạch của đ&ng thì tuy&t nhiên không đ&đc. Vì vậy khi nói truyền với ng&đi công sản thì đi&u gì cũng đ&đc c&, những thế tội nó không xảy ra như là h& nói. Cần nhìn những việc tr&đc một và gần đây như t& thì đ& biết: Với Tòa Khâm x&, với Thái Hà và những vụ dân oan khiếu kiện b& một đ&tt một nhà thì đ& biết. Những công sản có bao giờ nhân nhượng ai một ly ông c& nào đâu.

S&ng với một ng&đi không biết đi&u đã là khó, nói chi phải đi& tho&i với một chính quyền toàn tr& chủ chấp nhận những đi&u do h& đ&a ra mà thôi.

ĐÔI LỜI KẾT

Người viết vẫn còn nhớ khi còn ở trong tù học tập cải tạo. Mỗi khi tù cải tạo phát biểu ý kiến đều phải xác nhận là tập thể công nhân mình trình bày: «Tôi xin đề nghị với phía nhân dân và nhà nước...». Điều đó có nghĩa là anh muốn nói gì thì nói, đề kích hay ca tụng, nhưng luôn luôn phải đề nghị trên tập thể công nhân dân. Mà nhân dân thực là Đảng và Nhà Nước. Đề nghị cái gì cái gì sai, huyết mạch đó là không được. Mác đã nói: «Tôn giáo là thuốc phiện mê hoặc con người», là «kẻ thù của nhân dân» thì phải hiểu là tôn giáo không có chỗ đứng nơi đề nghị công nhân. Cần nhìn việc làm của họ thì hiểu ý họ. Đảng nghe nhưng gì công nhân nói. Đảng hy vọng để thi thố với công nhân để có thể cải hóa họ. Chính thức theo Nga Xô Yetsin, mặt để người công nhân nòng cốt kẻ thù đã tuyên bố: «Công nhân không thể thay đổi được, chỉ có phải nó đi mà thôi».

Vậy thì muốn sống với công nhân, hòa giải với công nhân để giải thoát và hành động, người Kitô hữu chỉ có thể dùng trí thông minh, sự khôn ngoan và niềm tin công nhận quy tắc của mình mà quy tắc đúng, như Đức Cha Giáo Hoàng Gioan Phaolo II đã nói: «Hợp tác nhưng đề kháng».

Đang thì chúng ta cũng phải cứu người như mặt giám mục Việt Nam đã nói: Đảng trên quan điểm loài người mà xét thì thật đáng thất vọng. Chúng ta hãy cứu người và cứu cái gì là người cứu cứu của chúng ta được thể hiện bằng những hành động cụ thể [12].

Bên phần của Giáo Hội, của mặt trận và giáo dân là rao truyền Tin Mừng, cải tạo xã hội để giúp con người biết yêu nhau như Chúa đã dạy. Muốn vậy thì công bằng và công lý phải được thực hiện. Xã hội có công bằng và công lý thì chính quyền cần phải có luật pháp phân minh và luật pháp phải được thi hành một cách công bằng.

Xã hội nào vẫn còn cảnh người bóc lột người, kẻ có quyền hà hiếp người yếu thế thì đó vẫn còn cảnh bất công, chưa có công lý.

Tôn giáo cần phải phải hợp với chính quyền, giúp chính quyền, thúc đẩy chính quyền bằng mọi cách để thực thi công bằng và công lý để biến cải xã hội ngày càng tốt đẹp hơn, nghĩa là khi chính quyền đi ngược lại lòng dân, làm điều thất đức, gây cảnh bất công trong xã hội thì tôn giáo / người Kitô hữu có bên phần ủng hộ tâm phải lên tiếng yêu m trở nên kẻ thù của hà hiếp

[13], b& i lo& báo Tin Mừng không phải là ch& ph& c v& ph& n h& n mà b& quên ph& n xác, cũng không phải ch& quan tâm đ& n & n c& u đ& cá nhân mà lãng quên nh& ng th& c t& i xã h& i tr& c m& t [14].

Đó phải chăng chính là s& ng Phúc Âm gi& a lòng dân t& c m& t cách th& c t& và c& n thi& t, không vi& n vòng lý thuy& t.

Đ& o và Đ& i không th& tách l&a nhau & đi& m này.

Fleming Island, Florida 22-3-2009

[1] Vi& t Nam, tuy đã m& c& a ph& n nào v& kinh t& và tôn giáo, b& c màn s& t không còn hi& n di& n, nh& ng c& t lỗi v& n còn c& ng s& n. Tuyên b& cho T& Do Dân Ch& nh& ng v& n áp d& ng đ& c tài toàn tr&. Do đó ta có th& coi VN v& a là n& c c& ng s& n v& a là n& c h& u c& ng s& n. Vì v& y vi& c tìm ki& m ph& ng cách xây d& ng m& t Giáo Hội đích th& c qu& là khó khăn, đòi h& i nh& ng nh& n xét th& t sâu s& c, khôn ngoan và hành đ& ng th& t c& ng quy& t.

[2] Đ& c HY Stepinac là m& t TGM có tinh th& n qu& c gia mãnh li& t, ch& ng c& Ph& t X& t và CS m& t cách quy& t li& t, không nhân nh& ng. Ngài b& CS Hung b& t tù kh& sai 15 năm. CS t& x& a và c& ngay bây gi& v& n c& né tránh không nói đ& n tên ngài. Ch& ng l& gi& Vi& t Nam, ng& i ta cũng r& t s&, c& g& ng né tránh kh& i ph& i nh& c t& i m& t Đ& c Cha Nguyễn kim Đ& n, m& t HY Tr& nh nh& Khuê, m& t cha chính Nguyễn văn Vinh c& a Hà n& i, m& t thầy gi& ng Qu& & x& Đoàn, thầy gi& ng Lung & Ng& c Đ& ng, H& ng Yên v.v....

[3] Ng& i Vi& t Nam t& n& n chính tr& CS & h& i ngo& i có đ& ng m& t bia đá đ& ghi nh& nh& ng thuy& n nhân đã ch& t trên đ& ng v& t biên & Nam Đ& ng, nh& ng đã b& nhà c& m quy& n CSVN dùng ngo& i giao áp & c chính ph& Nam Đ& ng ph& i phá b& đài t& ng ni& m đó trong khi h& v& n kêu g& i xóa b& h& n thù đ& hòa gi& i dân t& c xây d& ng đ& t n& c.

[4] Ng& i Saigon, Internet

[5] Phúc âm Matthew 4: 10

[6] Đ& c Cha Tr& nh nh& Khuê và cha Quynh, th& ký, đã g& p Th& T& ng Ph& m văn Đ& ng và Th& T& ng đ& ngh& l& p & y Ban Liên & c gi& a nhà n& c và Giáo Hội và Th& T& ng đã ch& đ& nh ông Lu& t s& Nguyễn thành Vinh, m& t ng& i Nam t& p k& t làm đ& i di& n cho chính quy& n. Đ& c Cha Khuê không đ& ng ý, mu& n m& t ng& i đ& i di& n không phải là ng& i công giáo. Cu& i cùng, nhà n& c t& ch& c m& t mình thành l& p & y ban liên & c nh& ng ng& i công giáo yêu t& qu& c yêu hòa bình, g& m các linh m& c Vũ xuân K&, Nguyễn t& t Ti& n và hai linh m& c t& p k& t ra B& c là H& thành

Biên và Võ thành Trinh. (Tài liệu Nguyễn văn L&#c)

[7] Đ&#c GM Tr&#nh nh&# Khu&# b&# giam l&#ng, cô l&#p trong tòa giám m&#c h&#n 20 năm. Hàng ngày ngài đi bách bộ đ&#c kinh trên sân th&#ng, v&#t chân ngài đi nhi&#u đ&#n n&#i đã t&#o thành m&#t đ&#ng mòn in h&#n trên g&#ch nh&# linh m&#c Nguyễn h&#u L&# đã đi&#n t&# trong bút ký TÔI PH&#I S&#NG n&#i trang 19. Sau 1975 ĐC Khu&# đ&#c đi Roma và Pháp. L&#n th&# hai đi Roma lãnh ch&#c H&#ng Y, khi tr&# v&# n&#c qua ng&# Moscov v&# t&#i Hà n&#i thì ngã b&#nh và ch&#t m&#t cách m&# ám, m&#c dù tr&#c đó ngài r&#t kh&#e m&#nh, không b&#nh ho&#n.

[8] Tài liệu Nguyễn văn L&#c

[9] Đ&#i Ủy Ki&#u duy Vĩnh k&# l&#i là ông b&# giam t&#i tr&#i C&#ng tr&#i 15 năm. Trong s&# h&#n 60 ng&#i theo đ&#o Thiên Chúa Giáo b&# b&#t giam t&#i đây, t&# linh m&#c đ&#n giáo dân đ&#u b&# m&#ng t&#i đây. Không có ai tr&# v&#. Đ&#c bi&#t có cha Nguyễn văn Vĩnh, ng&#i n&#i ti&#ng vì ch&#ng đ&#i Đ&#i t&#ng De Lattre De Tassigny trong vi&#c x&#p ch&#ng&#i t&#i nhà th&# l&#n Hà n&#i. T&#t c&# nh&#ng ng&#i công giáo trên đ&#u b&# k&# lu&#t đ&#a vào giam &# hang đá, trong đó r&#t l&#nh, không ai có th&# s&#ng sót sau m&#t tu&#n l&# (Ký &#c c&#a Ki&#u duy Vĩnh)

[10] Phúc Âm Matthew 26: 41.

[11] L&#i m&#t HY

[12] ĐMT. Chính sách đàn áp Kitô giáo hi&#n nay t&#i Vi&#t Nam

[13] Phúc âm Luca 10: 29-37

[14] H&#c Thuy&#t Xã H&#i Công Giáo s&# 62.

Các bài Hoang Hieu đã đ&#a lên

Có 1 đ&#c gi&# góp ý »

Tran văn Ki&#m | 07:29 | 3-28-2009

Cám &#n Bs Nguyễn Ti&#n c&#nh. Đ&#c bài Bài Bs vi&#t mà n&#c m&#t tôi ch&#y xuống dòng dòng. Tôi c&#m ph&#c giáo dân Hà N&#i vì đ&#c tô luy&#n trong kh&# c&#c mà h&# m&#i anh dũng nh&# ngày nay. Cs di chuy&#n tòa án x&# dân Công giáo t&#i đ&#a đi&#m m&#i h&#u gi&#m thi&#u dũng khí c&#a các b&# cáo, ng&# đầu l&#i l2m cho t&#ng ngàn ng&#i xu&#ng đ&#ng y&#m tr&# các b&# cáo, gây nên m&#t ti&#ng vang r&#n ra kh&#p th&# gi&#i. Chúng ta c&# đ&#i mà xem: con cái các thánh bi&#t b&# m&#ng vì đ&#o s&# l&#ng ch&#n b&#c. Đ&#c H&#ng Y T&#ng qua đ&#i đã đ&# l&#i m&#t câu trăng tr&#i: Tôi không c&#n vòng hoa ch&# c&#n Thiên Chúa m&# vòng tay đón tôi là m&#ng r&#i. Không vòng hoa d&# tàn mà mong đ&#c l&#n vào vòng tay c&#a Thiên Chúa th&#ng yêu. Ôi! t&#t đ&#p bi&#t bao g&#ng các v&# (đ&#c Bs Ti&#n c&#nh đề cao, tôi xin trích)”M&#t HY Tr&#nh Nh&# Khu&#, Hy Tr&#nh Văn Căn, Hy Ph&#m đình T&#ng, m&#t cha Chính Nguyễn Văn Vĩnh, m&#t th&#y gi&#ng Đ&# Bá Lunh &# x&# Ng&#c Đ&#ng, H&#ng yên và bi&#t bao ông trùm ông ch&#ng đã ph&#i ch&#t r&#c tù vì quy&#t gi&# ni&#m tin” (Ng&#ng trích đ&# r&#i tái trích) “H&# ch&#t mà không đ&# cho ch&# t&#ch, t&#ng bí th&#, th&# t&#ng ...phân &#u”